

Beëindiging arbeidsovereenkomst; niet ontvankelijk

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 13 januari 2012 is appellante in beroep gekomen van de mededeling van verweerster, aan appellante gedaan bij brief van 6 december 2011, in welke brief wordt aangegeven dat van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd tussen appellante en verweerster geen sprake is. Bij brief van 10 februari 2012 is een aanvullend beroepschrift ingediend. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd. Op 25 april 2012 is de zaak ten overstaan van de commissie te Eindhoven mondeling behandeld. Beide partijen waren aanwezig, bijgestaan door hun gemachtigde. Ieder van de gemachtigden heeft een pleitnota overgelegd. Op een zitting door beide partijen gedaan verzoek is de beslissing in deze zaak enige tijd aangehouden teneinde partijen de gelegenheid te geven een regeling te beproeven. Op 13 juni 2012 is bericht ontvangen dat een regeling niet tot stand is kunnen komen, met verzoek om alsnog uitspraak te doen.

2. De feiten

Appellante heeft van 13 maart 2008 tot 15 april 2011 zonder onderbreking van meer dan drie maanden als invaller voor de organisatie van verweerster gewerkt. Op laatstgenoemde datum was appellante werkzaam op basis van een contract met werktijdfactor 0,6918. Op 15 april 2011 eindigde de laatste vervanging door appellante. Op 1 september 2011 stuurde appellante een e-mail aan verweerster. In dit bericht meldt zij dat zij vanaf maart van dat jaar minder beschikbaar was geweest vanwege het plotselinge overlijden van haar vader, met de vraag hoe haar kansen op werk op dat moment waren en haar te informeren over de regels die gelden als langer dan drie jaar is gewerkt.

Per 26 september 2011 is appellante opnieuw als korttijdelijke medewerker ingezet ter vervanging.

3. De standpunten van partijen

Appellante stelt dat de brief van 6 december 2011, waarin wordt aangegeven dat van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd geen sprake zou zijn, een voor beroep bij de commissie vatbaar besluit inhoudt nu in deze brief expliciet wordt vermeld dat appellante zich binnen 6 weken kan wenden tot de commissie van beroep; daarom mocht appellante er gerechtvaardigd op vertrouwen dat beroep kon worden ingesteld bij de commissie en heeft zij dat inderdaad gedaan. Als dit niet het geval zou zijn, heeft verweerster appellante op het verkeerde been gezet, hetgeen uitermate onzorgvuldig is. De commissie is bevoegd op grond van artikel 12.1 CAO PO, sub k, luidende: "en overige zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard."

Voorts stelt appellante dat verweerster erkent dat per 13 maart 2011 sprake is van een benoeming voor onbepaalde tijd op grond van artikel 3.5 van de CAO PO. Deze overeenkomst is niet op enigerlei wijze beëindigd. Derhalve verzoekt appellante de beslissing van 6 december 2011 te vernietigen en vast te stellen dat sprake is van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, subsidiair verweerster op te dragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming de door de commissie te geven uitspraak.

Verweerster is primair van mening dat het beroepschrift niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. In de brief van 6 december 2011 waartegen het beroep is gericht, is aangegeven dat het dienstverband dat per 26 september 2011 is aangevangen geen dienstverband voor onbepaalde tijd betreft en dat er met deze benoeming een keten van 36 maanden is gestart. Het beroep is daarom niet gericht tegen een besluit waartegen op grond van artikel 12.1 van de CAO PO en op grond van artikel 60 van de Wet op het Primair Onderwijs beroep kan worden aangetekend bij een commissie van beroep. Artikel 12.1 sub k van de CAO PO, waarin is bepaald dat de werknemer in beroep kan gaan bij de commissie van beroep tegen een door de werkgever genomen besluit betreffende overige zaken die bij of krachtens de wet voor beroep vatbaar zijn verklaard, geeft in dit geval geen bevoegdheid van de commissie en appellante geeft ook niet aan bij of krachtens welke wettelijke bepaling het beroep dan zou zijn aangetekend. Nu er geen sprake is van een besluit waartegen krachtens de wet of de CAO beroep open staat, dient het beroep niet-ontvankelijk te worden verklaard. Als subsidiair verweerster voert aan dat weliswaar per 13 maart 2011 sprake was van een benoeming voor onbepaalde tijd, maar dat deze benoeming is geëindigd op 1 april 2011. Die beëindiging is bevestigd door toezending van een akte van ontslag waarin uitdrukkelijk het besluit tot beëindiging van de benoeming per 1 april 2011 is vermeld. Tegen deze

beëindiging met ingang van 1 april 2011 heeft appellante geen rechtsmiddel aangewend. Na de benoeming die is geëindigd op 1 april 2011 heeft nog een drietal kort tijdelijke benoemingen plaatsgevonden, te weten op 5 april 2011, op 7 april 2011 en een benoeming van 12 t/m 14 april 2011. Na 14 april 2011 is appellante tot 26 september 2011 niet meer ingezet. Appellante was in die periode ook niet voor haar betrekkingsovername inzetbaar wegens privé-omstandigheden.

4. De beoordeling

Op grond van artikel 12.1 van de CAO PO kan de werknemer, voor zover hier van belang, in beroep gaan tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat de pensioengerechtigde leeftijd is bereikt (sub e.) en tegen besluiten betreffende overige zaken die bij of krachtens de wet voor beroep vatbaar zijn verklaard (sub k.).

Ter zitting heeft appellante uitdrukkelijk gesteld dat het beroep zich richt tegen de besluitvorming in december 2011, neergelegd in de brief van 6 december 2011. In deze brief is geen ontslagbesluit, noch enig ander besluit vervat. In deze brief zijn in ieder geval ook geen besluiten vervat betreffende overige zaken die bij of krachtens wet voor beroep bij de commissie van beroep vatbaar zijn verklaard. Op grond hiervan zal het beroep niet-ontvankelijk moeten worden verklaard.

De commissie overweegt nog dat de vraag of per 13 april 2012 een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd is ontstaan en zo ja, welke rechten appellante daaraan kan ontleenen, niet ter beoordeling staat van de commissie.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 3 juli 2012 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee en mr. G.M.J. Prick, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.